

נחלי נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 910
פרשת תזריע מצורע

החג	צאת השבת	כניסת שבת	החג
20:38	19:58	18:41	יחזקאל
20:36	20:02	19:01	חל-אביב
20:38	20:03	18:55	חיסה
20:34	20:01	19:00	באר שבע

דבר ראש הישיבה

הדיבורים שכל העולם מדברים הם מדיבורי הספירה • ספירת העומר כל השנה • שלמות ספירת העומר היא רק בחג השבועות • בשבוע השלישי מתקנים את גלות מצרים

ובהמשך דבריו הוא מתרץ בעצמו את הקושי, שהגם שיש מצווה למימני יומי, אבל כיון שבכל יום מקבלים רק חלק אחד של מוחין מתוך ארבעים ותשעה חלקים, לכן אין המח שלם, וממילא גם המצווה אינה בשלימות ולכן לא מברכים שהחינו, ורק לאחר ארבעים ותשעה יום מקבלים את המוחין בשלימות בחג השבועות ואז מברכים שהחינו

חלקי המוחין הללו שמקבלים בכל יום, אלו הם תיקונים של בירורים שהאדם מברר בכל יום עד שהוא זוכה למוחין שלמים. וכך מובא בכתבי האר"י הקדוש, שבימי ספירת העומר מתקנים את שבירת שבעת המלכים שכתובים בפרשת וישלח, שהם: בלע, יובב, חושם, הדד בן בדי, שמלה, שאול מרחובות הנחר וחנון בן עכבור.

למימני שבועי

הדברים ארוכים ונכתבו בקצרה ממש על מהותם של חלק מהשבועות.

בשבוע הראשון לימי העומר תיקנו את בלע שהוא בולע את הקדושה, ובשבוע זה ניתן להוציא מהסטרא אחרא את כל בליעת הניצוצות שנפלו לקליפות.

המלך בלע הוא כנגד בלעם בן בעור שהחטיא את ישראל בשטים, וכנגדו יש את הבעטליר העוור בסיפור מעשיות (מעשה ימ' בעטליר'ס), שהבעטליר העוור אין לו שום הסתכלות בעולם הזה, והוא את הגשמיות לגמרי.

השבוע השני הוא כנגד המלך יובב, ובו מתקנים את כל היבבות והצערות שבאים מכוחות הרע.

השבוע השלישי בו אנו נמצאים כעת, הוא כנגד המלך חושם, ובו מתקנים את החושים, כנגד ספירת התפארת שהיא כנגד הדעת, ובשבוע זה ניתן לזכות לתיקון השלם של מלך הדעת.

כי פרעה שהוא אותיות העורף, רוצה למנוע שהדעת ירד מהמח ללב, וזה בעומק ענין גלות מצרים מה שמוח הדעת לא מתפשט ללב, ובשבוע זה אפשר לתקן את ענין גלות מצרים ופרעה.

האר"י הקדוש כותב שפרעה היה שוחט תינוקי ישראל במקום העורף והוא היה מכוון על ידי כישוף למנוע את ירידת המוחין לתוך הלב, שעיקר תכלית הלימוד הוא תיקון המידות ויצאה מהבהמיות, וזה נעשה על ידי שהדעת יורד ללב.

וכן כל שבוע בימי הספירה הוא כנגד מלך אחר ויש הרבה עניינים בכל שבוע ושבוע ובכל יום ויום.

יעזור ה' שנזכה לתקן ולברר את כל חלקי המוחין ונזכה להגיע לימי השבועות עם מוח שלם ומתוקן.

ובא בלקוטי מוהר"ן (תורה קפ"ב): "דע שכל מה שהעולם מדברים בספירה בכל ימי הספירה, הם מדברים רק מהספירה של אותו היום, ומי שהוא מבין יוכל לשמע ולידע זאת, אם יטה אזנו היטב לסיפורי דבריהם ישמע שהם מדברים רק מהספירה של אותו יום" עכ"ל.

כל יום מימי ספירת העומר, העולם מדברים מהספירה של אותו היום. וכן מובא בכתבי האר"י על ספירת העומר שבכל יום מימי הספירה ישנה הארה מיוחדת לאותו יום וישנם צירופים רבים וצריך לדעת אותם, כי כל יום הוא בבחינה אחרת משאר הימים.

וכן כותב ר' נתן בליקוטי הלכות הלכות פקדון הלכה ד': "כי מבואר בכתבים שבכל ימי הספירה מקבלין כל המוחין דקטנות וגדלות ראשון ושני בהדרגה ובמדה בכל יום ויום... גם מקבלין כל ה' חסדים וה' גבורות, נמצא כשתענין היטב בכוונות תראה שעיקר התקון בכל יום הוא בבחי' מלכות שבכל מדה ומדה ע"ש היטב בכוונות המבוארים בפרטיות בכל לילה ולילה וכו'..." עכ"ל.

וספרתם לכם

בעת ספירת העומר בזמן שאנו סופרים את הספירה של היום, אנו מתקנים על ידי כך את אחת המידות, לדוגמא "מלכות שבגבורה". אמנם צריכים לדעת שבכל יום מימי הספירה ישנם הרבה סודות ועניינים חשובים מלבד הספירה הפשוטה שאנו סופרים. העניין הזה של הספירה מתגלה בעיקר בספירת העומר, אולם בעומק הוא שייך כל הזמן. ישנו מנהג בברסלב שבכל יום האדם סופר את ימיו כמה ימים עברו מתחילת ימי חייו, ממש כמו בספירת העומר. וכן מבואר בליקוטי הלכות הלכות פיקדון ג' שכל יום מימי האדם צריכים להיות מנויים וספורים.

ונראה להוסיף עוד, שלבעל תשובה צריכות להיות שתי ספירות, ספירה אחת מיום שנולד והשניה מיום שחזר בתשובה, שהרי מהרגע שהוא חזר בתשובה הוא כמו נולד מחדש.

שלמות

רבי פינחס מקוריץ' כותב בספרו על גודל מעלתם של ימי ספירת העומר, והוא מקשה שם בתוך דבריו, שכיון שמצווה למימני יומי ומצווה למימני שבועי, אם כן כיון שכל יום ישנה מצווה מיוחדת בפני עצמה, לכאורה מן הראוי היה לברך בכל יום ברכת "שהחינו"?

הספרים והדיסקים של הגה"ח
רבי שמואל שטרן שליט"א
אצלכם בבית

מוקד הזמנות:

1-800-800-148

למה? כובע!

חברתיים. למשל, "מותר לי?" או "של מי זה?". מאוחר יותר, בגיל 4 בערך, מופיעות שאלות "תהליך", אלו הם שאלות העוסקות בתהליכים מורכבים יותר.

בגילאי 5-6 מופיעות בדרך כלל שאלות ברמת הפשטה גדולה עוד יותר. שאלות אלו כרוכות בהבנה של מושג הזמן והפרדה בין שעות, ימים, שבועות, עונות, שנים וכדומה ("מתי יהיה לי יום הולדת?"), או שאלות של השוואה בין אובייקטים ("נכון שהחמור דומה לסוס?") ושל "חשיבה על חשיבה", כלומר, שאלות העוסקות במצבים היפותטיים ("מה יקרה אם הגננת תהיה חולה?"). בהתאם לרמתן העולה של השאלות, גם התשובות עליהן יהיו מפורטות, ארוכות ועמוקות יותר.

ומשיב שלום לכל אדם

ועכשיו נתקדם לתשובות בצורה קצת יותר מפורטת, ועל כל פנים לגילאים החשובים ביותר.

כאשר השאלה של הילד היא קונקרטית כמו "מה זה?" ו"איפה?", התשובה עליה צריכה להיות פשוטה וקצרה. יש הממליצים לתת תשובה מעט מלאה יותר במטרה להרחיב את הידע. לדוגמה, לשאלה "איפה הכלב?" ניתן לענות: "הנה, הוא שוכב ליד המלונה שלו" במקום להשיב: "פה" או "הנה", ובכך להקנות לילד אוצר מילים, מושגי מרחב וכדומה.

לשאלות מורכבות יותר כמו "למה?" או "איך?" יש לענות תשובות רחבות ומנומקות יותר, המרחיבות את הידע של הילד ונותנות לו תמונה מלאה יותר על עולמו, בהתאם לסקרנותו. לרוב, התנסות אישית של הילד בתהליכים ושיתוף, מבססים את הידע ואת ההבנה בצורה עמוקה יותר מכל הסבר כללי.

למשל - השתתפות בהכנת מאכלים במטבח ותיקון חפצים בבית או עבודה בגינה, חושפים אותו למושגים שונים, להבנת שלבים ולהבנת סיבה ותוצאה. ההסבר המילולי חשוב, אך ההמחשה והחווייה יעילות עוד יותר לצורך הפנמה ולמידה. התקשורת המילולית מאפשרת לילד להרחיב בצורה מהירה מאוד את הידע שלו, ולשם כך הוא זקוק לעזרתם של הוריו ומטפליהם, ואלו הם שצריכים לדאוג שהוא יקבל תשובות מפורטות ומעשירות.

כמובן, חשוב להיזהר ולא להעמיס על הילד מה שלא מעניין אותו, אלא לתת לו להתקדם לפי קצב הסקרנות שלו.

לאחר מכן, עם התפתחותו של הילד מגיעים השאלות הקשות יותר כמו שהזכרנו למעלה, שם על ההורים להשקיע יותר ולהכניס לילד את המושגים בצורה בהירה וברורה ובכך להקנות לו ידע, הבנה, ובעיקר תשובה מספקת!...

בהצלחה!

ש בוע שעבר עסקנו בתהליך הכללי של התפתחות הילד ובסגנון השאלות השונות שמתעוררות בגילאים השונים.

השבוע בס"ך נכנס יותר לפרטים מעשיים.

קצב התפתחות השפה הוא שקובע את העיתוי והגיל בהם יופיעו כל סוג של שאלות. ככל שהשפה של הילד עשירה ומורכבת יותר, כך השאלות יופיעו מוקדם יותר. כמו כן, ילד בעל שפה עשירה מבצע מוקדם יותר את המעבר משאלות מוחשיות ופשוטות לשאלות מורכבות ומופשטות.

שלבים שונים

בשלב החד-מילי ובשלב הדו-מילי של התפתחות השפה, כשהיא מורכבת בעיקר ממילים בודדות, יופיעו בדרך כלל שאלות כמו "מי זה?" ו"מה זה?" - שאלות על ה"כאן" וה"עכשיו". התשובה לשאלות מעין אלו צריכה גם היא להיות קונקרטית וקצרה, דבר התואם את רמת תפיסתו של הפעוט בשלב זה.

לעומת זאת שאלות כמו "איפה הכדור?", אלו שאלות שכבר מרמזות על יכולת חשיבה מפותחת ומופשטות יותר, משום שהן עוסקות באובייקט הנמצא מחוץ להישג התפיסה המיידית. שאלות אלה מצביעות על יכולתו של הילד להבין שאנשים וחפצים קיימים גם אם הוא אינו רואה אותם כרגע, כיוון שהם מונחים מחוץ לטווח ראייתו.

שאלות כמו "מי זה?", השכיחות גם הן בגיל שנתיים, מבטאות את הרחבת ההיכרות של הילד עם דמויות שונות.

ויגדלו הנערים

בהמשך ההתפתחות, הילד

מרחיב את המבנה הדקדוקי, מתחיל לצרף מילים ובונה משפטים קצרים. בשלב זה הוא מסוגל לשאול שאלות המורכבות ממשפט מלא, כמו "מה הוא עושה?", "מה קרה לו?", "לאן הולכים?". תשובת המבוגר לשאלות אלו צריכה להיות בהתאם - ארוכה יותר ובונה מכמה משפטים, בהתאם לסיטואציה.

בגיל שנתיים וחצי בערך, הילד מתחיל להבין סיבתיות. הוא קולט את הקשר בין סיבה לתוצאה ומתחיל לחפש דפוסים קבועים בעולם שמסביבו. בשלב הראשון הוא מבין ושואל רק על סיבתיות פשוטה - "למה הילד בוכה?" או "למה החתול הלך?". מאוחר יותר, מופיעות שאלות מורכבות על תופעות שאינן בהקשר המידי של הילד וכן שאלות על תופעות טבע שונות. לדוגמה, "למה יש קשת בשמים?" או "למה קר בחוץ?".

בגיל 3, בקירוב, מופיע שלב השאלות שהמומחים מכנים "העשייה בשותפות". שאלות אלו נוגעות לכללים

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חינוך להכרות!

מאת ד"ר חנה וסילוב וחוץ איכותיים לזכרונות ילדיו. חס"י תורת רבין הקדש רבי נחמן, לילדים ולכל בני המשפחה.

מוקד מנויים:

02-623-1218

ניתן להירשם בכל עמדות 'נדרים פלוס' ניצוצות טופס הרשמה

חכמולוג!

אותו איש חשוב נמלט בשקט מחוץ לעיר, כשלתלמידיו הוא מגמגם איזה תירוץ על בידוד קורונה שנכפה עליו בהוראת רופא, אבל כל זה שווה עד שהוא נהיה טהור, כי כשהוא נהיה טהור הוא צריך לגלח את כל שערותיו, וככה להיכנס לבית המקדש ולהביא קרבן.

אי אי אי!... איזו בושה, ממש גיהינום עלי האדמות, ניתן לשער את הרגשתו הרעה ואת מחשבותיו של אותו איש חשוב, כמה הוא היה מוכן לשלם בשביל להתפטר מהסיפור.

טוב, אבל למעשה, מה באמת התורה רוצה, מדוע המצורע מגלח את שערותיו?

ר' נתן מביא את דברי הזוהר הקדוש שאומר שהשערות הם מותרי המוח, ובלשון אחרת, השערות הם עודף חכמה.

הסיפור של המצורע אפשר לומר שהוא סיפור עגום למדי. זה יכול להיות אצל כל אחד, מהאיכר הפשוט העמל לפרנסתו ועד לראש ישיבה חשוב ומוכבד שזקנו יורד על פי מידותיו.

את הסיפור של הצרעת עצמה אולי אפשר עוד איך שהוא לטשטש, המצורע יכול להזעיק את הכהן לביתו בחשאי ועד שהוא יבוא להמתין שם ולא לצאת, וכך גם הוא יכול בשקט להימלט מהעיר ולחכות מחוץ למחנה תוך שהוא מתרחק לחבריו שהוא יוצא ללינת שטח או משהו דומה, אמנם הוא צריך מעיקר הדין לעמוד מחוץ למחנה ולצעוק שהוא טמא ולבקש שיתפללו עליו, אבל עדיין לא כולם יודעים ולא כולם שומעים.

אפשר לומר שהחלק הקשוח יותר בסיפור הוא העניין של טהרת המצורע. כאשר הצרעת כבר עברה,

"חשוב הדיבור קודם שתוציאנו מפ"ך"

כִּמָּה הוּא הָיָה מוֹכֵן לְשֵׁלֶם בְּשִׁבִּיל לְהִתְפַּטֵּר מֵהַצָּרֶעֶת. גִּלּוּחַ הַשְּׁעָרוֹת מְרַמֵּז לַמְצָרֶעַ עַל מַצְבּוֹ הָאִשִּׁי לְהִיכֵן הוּא הַדִּרְדָּר כְּשֶׁבִּלְבוֹ הוּא הָרָגִישׁ חֶכֶם יוֹתֵר מִכֻּלָּם

בכל מקום ובכל זמן יש את אלו שיש להם מה לומר, את אלו שבטוחים שהם יותר חכמים מהרבים, שהם המבינים והם יודעים מה צריך לעשות. והשערות מרמזים על אותם חכמים!

המצורע גם הוא היה חכם יותר מדי, הוא דיבר על פלוני ועל אלמוני הוא היה בטוח שהוא מבין והוא יודע וכולם טועים וחוטאים ואפשר לדבר וללכלך עליהם, ולכן הוא מקבל את העונש של גילוח השערות.

גילוח השערות מרמז למצורע על מצבו האישי להיכן הוא הידרדר כשבִּלְבוֹ הוּא הָרָגִישׁ חֶכֶם יוֹתֵר מִכֻּלָּם, רק כך הוא יבין את עומק חטאו והוא ישוב בתשובה שלמה! (ליקוטי הלכות נטילת ידיים לסעודה ובציעת הפת הלכה ז1)

המצורע עדיין טמא עד שהוא מביא קרבן ומקיים את כל סדר הטהרה.

טהרתו של המצורע מורכבת מקרבן והיא מורכבת גם מגילוח כל שערותיו, וכאן כבר קשה להסתיי, המצורע מגלח את כל שערותיו כולל הכל וגם את השערות שעל פי דין תמיד אסור לגלח כמו שערות פאות הראש והזקן, וכאן זה כבר סיפור בכלל לא נעים.

נתאר לעצמינו רב קהילה חשוב או ראש ישיבה חשוב שפעם אחת לא התגבר ודיבר לשון הרע, בוקר אחד הוא קם ומגלה צרעת על ידו, הוא מזמין את הכהן שמאשר את הסיפור ומסגיר אותו מספר פעמים, עד שלבסוף הוא מכריע שהנגע טמא ועליו להמתין מחוץ למחנה.

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומר איתנו!

לפרטים: 052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה
נחל נתן
בבית ארזים
החרדים בירושלים

מחפש את האור?

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימיים מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הלכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

הבן יקיר לי אפרים!

ארבע מאות ושש שנים לפטירתו של ר' שלמה אפרים לונטשיץ בעל "הכלי יקר" ז"א יייר שע"ט - תשפ"ה

רבים המהר"ל הבינו כי כנראה עומד בפניהם צדיק נסתר שמסתיר את מעשהו ואכן הוא מכיר טוב מאד את רבים ותורתו.

לאחר שנגרע מבכיו המשיך אפרים להקשיב לכל דבר שליחותם כשלבסוף הוא הפטיר ואמר: "אם מורי ורבי מינה אותי לרב כיצד אוכל לסרב".

"אולם" הוא המשיך והסביר, "אין זה מן הראוי שאבוא לכהן כרב ככה בבגדים אלו, תנו לי חצי שנה להתארגן ולארגן את בני ביתי על מנת שאוכל לבוא בצורה מכובדת לעירכם".

ראשי הקהל הסכימו לדבריו, ואף הוציאו מכיסם סכום עתק של חמש מאות זהובים ונתנו לרבים החדש כשהם מסכמים עמו כי בעוד חצי שנה יופיע בעירם.

...

השמועה אודות הגניבה המתוחכמת מתוך הכספת בביתו של שמע"ל מעשירי לבוב התפרסמה חיש מהר בכל רחבי העיר, אירוע חמור שכזה של גניבת סכום כסף כה גדול חייב היה להיות מטופל על ידי הקהילה בעצמה.

מוכר ביצים וצדיק נסתר. קברו של בעל הכלי יקר

חיפושים שונים החלו אחר הגנב המתוחכם, עד אשר עלה הרעיון המעניין על ידי אחד מראשי הקהל, מוכר הביצים המוכר העני המרוד, לאחרונה החל להסתובב במלבושים הדורים ומכובדים, אין ספק כי הוא הגנב, שהלא מנין לאיש הדל והעני בגדי משי הדורים, וכי ממכירת הביצים!?

ראשי הקהל לא התייעצו וחשבו יותר מיד, הם אפילו לא ראו צורך לעדכן את הרב בסיפור, בתוך זמן קצר הם תפסו את מוכר הביצים המסכן ועצרו אותו כשהם לוחצים עליו שיודה בדבר הגניבה.

אפרים שכמובן לא הסכים להודות במה שלא עשה נותר עצור ואזכר באחד הבתים, בזמן שחלפה לה ועברה לה מחצית השנה בה התחייב להתייצב בעיר פראג לכהן כרב.

ובינתיים בעיר פראג, משראו ראשי הקהל כי רבים לא מגיע, קמו ונסעו חזרה לעיר לבוב ישירות לביתו של רבם החדש. כשהגיעו לביתו סיפרה להם אשתו של הרב כי עצרו את רבם.

כמובן שבתוך זמן קצר פנו ראשי הקהל לרבה של לבוב, וכעבור זמן קצר אפרים שוחרר כששמו וגדלותו מתפרסמים בכל העיר לבוב.

ואכן שמו של אפרים יצא בסוף למרחקים, כאשר הוא נודע בפרט על שם ספרו המוכר, הלא הוא "הכלי יקר".

ת בורת האנשים המכובדת שונכסה בשערי העיר לבוב תפסה את תשומת לבם של כולם, כרכרתם ההדורה ומראה פניהם הנהדר של חלק מהיושבים בתוכה שהציצו מבעד לחלונות הפאר, לא הותיר מקום לספיקות שונים, היה זה ברור באופן וודאי כי יושבי הכרכרה הינם אנשים חשובים בקנה מידה וביניהם כפי הנראה יושבים גם מספר תלמידי חכמים מופלגים, בתוך זמן קצר מצאה הקבוצה את עצמה מכוונת לעבר ביתו של רב העיר כפי רצונם ובקשתם מהעוברים והשבים שנופצו להציע את עזרתם.

הרב קיבל את הנכנסים במאור פנים והציע לפניהם שתיה ומעט אוכל כפי שמתאים לבאים מהדרך, הם שתו מעט ומיד חתרו ישר לענין לשמו באו.

"האם כבוד הרב מכיר כאן איש מבין יושבי העיר המכונה בשם 'אפרים עוללות'?" פנו הם בשאלה לרב.

הרב קימט את מצחו בניסיון להיזכר.

"לא, האמת שאינני מכיר איש כזה", הוא השיב לאחר כדקה ומחצה של דומיה ומחשבה מרוכזת.

"טוב העניין הוא כזה", המשיך לדבר אחד מהאנשים שנראה החשוב מבין כולם.

"הגענו לכאן מהעיר פראג, התלמידי חכמים המופלגים שאיתנו ואנחנו ראשי הקהל ומספר עסקנים, איננו יודעים האם דבר השמועה הגיע לאוזניהם, אולם לפני תקופה קצרה כבה הנר המערבי ורבינו רב העיר המהר"ל מפראג הסתלק לבית עולמו, מעט לפני הסתלקותו ציווה עלינו הרב כי מי שימשיך את דרכו הוא תלמידו מהעיר לבוב המכונה בשם 'אפרים עוללות', כעת באנו לחפשו".

הם שתקו לרגע ומיד המשיכו בדבריהם.

"האמת שפלא גדול הוא בעינינו, שהלא לרבנות פראג מתאים אדם בר אוריינן ותלמיד חכם גדול, ואם רב העיר לא מכיר איש בשם זה קצת קשה להאמין שקיים כזה תלמיד חכם גדול כאן בעיר שהרב לא מכירו.

"כן כן, אכן זה באמת מוזר" הסכים הרב עם דבריהם, "אולם יתכן ואינני מכיר את כל התושבים, הייתי ממליץ לכם להסתובב בבית כנסיות ובתי מדרשות שבעיר ולחקור ולחפש אחר האיש, לבטח בתוך זמן קצר תמצאו אותו".

הקבוצה יצאה מביתו של הרב לא לפני שהם מזהירים אותו כי ישמור על דבריהם בסוד.

שבוע של חיפושים עלה בתהו, עד אשר גונבה שמועה זרה לאוזניהם, ישנו מוכר ביצים תמים ופשוט המתגורר בבית קטן המכנה את עצמו בשם אפרים עוללות, על כל קבלותיו ודפי מכירתיו הוא חותם את שמו בשם אפרים עוללות, למרות התמיהה הגדולה ראשי הקהל לא יכלו לוותר לפחות על בדיקה, הם סמכו על רבם וידעו והאמינו בדבריו, ולכן פנו כולם לעבר ביתו של מוכר הביצים.

ואכן זה באמת היה נראה מוזר, את דלת הבית פתח בפניהם איש שהיה נראה יותר כאדם פשוט שאינו מבין יותר מדי בחייו, אמנם ראשי הקהל לא היססו והחלו לספר לו את דבר שליחותם.

כשמוע אפרים את דבר פטירתו של רבו המהר"ל הוא פרץ בבכי ונעמד וביך בקול בוכים "ברוך דיין האמת".

ראשי הקהל שראו את צערו על דבר פטירתו של

האוצרות הטמונים בינות לכתלים. היה מי שאמר על כך בדרך צחות: על זה נאמר 'נזם זהב באף חזיר', שהלא אמרו חז"ל 'עשרה קבין של צרעת ירדו לעולם תשעה נטלו חזירים', ודווקא על החזיר נאמר 'נזם זהב באף חזיר', כי אכן כך הוא, מאחורי כל צרעת מסתתרו לו נזם זהב!!!

...

איתא בספר יצירה: "אין בטובה למעלה בעונג ואין ברעה למטה מנגע" - ואכן, אם הופכים את המילה נגע, מגלים את העונג שטמון פנימה!

יתא במשנה במסכת נגעים: "בית עגול אינו מטמא בנגעים", וביארו על דרך צחות, טומאת נגעים באה על עסקי לשון הרע מכוח צרות עין בה האדם רואה את חבריו כפחות בעיניו והוא מוצא את חסרונותיו. 'בית עגול' כולו שווה, אין בו זוויות ופינות שונות זו מזו, לפיכך לא שייך שיחול בו טומאת נגעים שבאה על צרות עין ומוצאת חלקים שאינם שווים באדם.

...

כשעם ישראל הגיעו לארץ ישראל הקב"ה ברחמיו המרובים נתן להם נגעים בבתיהם כדי לגלות את

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

מעשה בשני חכמים הפרק השני בסיפורו של ר' הלל צייטלין

שקעה תחתיו הקרקע היציבה. הוא התהלך כערער, בודד ברעינו, נרדף בקושיותיו נווה אחר שיטות פילוסופיות שונות, ושונה בשיכרון חושים מים מרים-מאזרים של כפירות, ספיקות, ותהיות קיומיות.

צייטלין הצעיר שאף להשתלב במעגל מכתבי

סדר היום התרבותי העברי, ובדרכו להגשמת חלומו עבר להתגורר בעיר הומל, שם פגש בחבריו אורי ניסן גנסין ויוסף חיים ברנר, האחרון אף הוא בן ישיבה לשעבר ובהווה בחור עני וסופר מתחיל, נעשה לידיד נפשו. יחדיו, כדוגמת שני החכמים שבמעשה מ'חכם ותם', שקעו בפילוסופיות שאין להן סוף וערערו על כל יסודות הקיום. תוהים על הראשונות ועל האחרונות, על עצמם ועל העולם.

צייטלין הנמרץ החל לכתוב בעיתונים שונים וכתבי עת עבריים, הוא אף שילב בסדר יומו פעילות בשורות התנועה הציונית, התעניין במפלגות ותנועות חברתיות, בפוליטיקה מקומית ובהשלכותיה על העולם היהודי. תקופה מסוימת אף שימש כנציגה של 'הומל' בקונגרס הציוני החמישי. עד מהרה הצליח הכותב הצעיר חד ההבעה והמבט לפלס לעצמו מקום בתשומת הלב הציבורית בקרב קוראי העברית.

פרק שלישי בשבוע הבא בעזרת ה'

(מגזין 'ניצוצות' אלול תשפ"א)

עבר צרות שונות בנערותו. ר' הלל צייטלין

היותו כבן שש עשרה התמוטט עליו עולמו. אביו נפטר וככל הנראה עוד קודם לכן ירד מנכסיו. משפחתו ידעה ימי עוני ומחסור קשים ממש, והנער הלל נאלץ לנטוש את ביתו ועיירתו בחיפושיו הנואשים אחר פרנסה. כאן החלה מסכת גלות הפרט שלו. הוא נדד מעיר למחוז ומקהילה לעיירה. לפרנסתו עסק בהוראה בכפרים ובעיירות שונות.

בד בבד עם גלגוליו הפיזיים עברו אף על נפשו גלגולים מגלגולים שונים. הנער הפיקח וברוך הכשרונות נפלט ללא כל הכנה מבין כותלי הישיבה ומרפידת הקטיפה של העיירה אל העולם הגדול, והעולם בעת הזאת אף הוא שרוי בגלגולים שונים ומשונים ובחיבויי אישיות ותמורות נפש.

יהדות מזרח אירופה נאכלת במלעותניה של ההשכלה הארורה, מחזות שלמים נתונים לשליטתה הרעיונית של רפובליקת ספרות משכילית עליה נמנים סופרים משוררים פזמונאים מתרגמים ומחזאים, כולם מולעטים דעות נוכריות ורוויים ארס אפיקורסי. העולם כולו שרוי במין בהלה לכפירה. כל הכופר מחבר - מקולס הימנו. ואיזה טרף אהוב על עולם זה יותר מעילוי-יתום-עני-ומטולטל? העילוי הצעיר וצמא הדעת צלל עד מהרה בתשעה קבין של חקירה, ויחד עם 'הרחבת האופקים'

פתגם השבוע

**אין להביא לבית הכנסת
ילדים קטנים מדי**

**להצלחת ולרפואת
הרב אליעזר בן עמיא שליט"א**

נתן בת-בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת
משפחת אוקן

להצלחת
משפחת שרון

להצלחת
משפחת שילר

**להשכרה בכל יום
בשעות הערב**

**בית מדרש מתאים לאירועים קטנים
באזור מאה שערים**

**עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902**

חיים של שמחה ומסירות נפש

אחד שבא מחדש מחו"ל ולא הכרתיו עדיין, ושמו רבי יצחק מנדל, והוא שאל אותי אם אני מכיר את אלטר בן ציון. ובגלל שקרא לרבי אלטר בן ציון בשמו לבד בלי 'רבי', חשבתי שהוא מתנגד, על כן לא עניתיו. אבל לבסוף היינו ביחד במירון ועבדנו עבודת השם ביחד ורקדנו – ואז ידעתי שהוא מאנשי שלומנו" (פרק עט).

בהמשך מתאר רבי שמואל כיצד היה רבי יצחק מנדל משמח אותו ואת חבריו בניגוני ההתעוררות שהביא עמו, ובסיפוריו על עבודת ה' של אנשי שלומנו שזכה להכיר; ופעם אחת, כשדיבר איתם אודות ציון רבינו באומן, עורר בקרבם כיסופים עצומים לנסוע לשם עד שנמנו וגמרו להוציא זאת לפועל, והחסיד רבי שלמה קאוולער, שהיה כבר זקן, אמר שימכור את התכריכים שהכין ליום פקודתו ואת כל מטלטליו כדי לנסוע לאומן.

רבי יצחק מנדל רוטנברג התחבר עם אותם יחידים סגולה מחסידי ברסלב שעבדו את ה' בציון רשב"י במירון – כרבי אלטר בן ציון קרוסקופ, רבי שמואל הורביץ, רבי ישראל דוב אודסר ורבי יעקב זאב ברזסקי – באהבת חברים מופלאה, עד שקשה היה להם להיפרד איש מרעהו.

התקרב בפולין נסע לאומן, עלה לארץ"ק והפיק ברסלב באר"ב. הרב רוטנברג זצ"ל, מקים בית כנסת ברסלב באמריקה

וא היה ילד קטן כשהבחין במלמד שלו היושב מדי יום ולומד מתוך ספר כלשהו כשעיניו זולגות דמעות, לאחר מכן היה נועל את הספר במגירתו. המלמד היה אדם קשוח והוא התפלא לראותו בוכה תוך כדי לימוד.

סקרנותו התעוררה והובילה אותו לגילוי הספר הפלאי, 'השתפכות הנפש' שמו. כך החלה התקרבותו ל'נחל נובע מקור חכמה'.

הצלה חשאית

השבוע חל יום האירצייט של החסיד רבי יצחק מנדל רוטנברג מחסידי ברסלב אשר התקרבו בפולין לדרכו של רבינו הקדוש כשבקבות התקרבותו, אף אחיו ר' משה שהיה עילוי ומתמיד עצום, הפך לחסיד ברסלב.

בסביבות שנת תרס"ח נסע ר' יצחק מנדל לאומן, שם פגש ברבי אברהם ב"ר נחמן חזן, שקרבו מאד ושח לו שיחות וסיפורים מרבינו ותלמידיו. הוא זכה גם להסתופף במחיצת החסיד המופלא רבי אלטר מטפליק הי"ד ולקבל ממנו מתורת רבינו.

לאחר הטבח הנורא שהתחולל בטפליק, כשרבי אלטר נהרג על קידוש ה', ונודע שהמרצחים מאיימים להעלות באש את בתי היהודים יחד עם הקדושים, הוא נסע תוך סיכון עצמי רב מרחק של קילומטרים רבים עד לטפליק, התגנב בחשאי לבית רבי אלטר, נטל את גופו הטהור והביאו לקבר בישראל.

רבי משה אריה ביק, יליד מז'יבוז', סיפר שחסידי ברסלב מפולין היו מתאכסנים בבית אביו לאחר שהברית את הגבול בדרכם לאומן, ביניהם זכר היטב את רבי יצחק מנדל כנער צעיר החדור במסירות נפש.

רקדנו הרבה במירון

לאחר מלחמת העולם הראשונה, עלה לארץ ישראל וייסד עם חבריו את המנין דחסידי ברסלב שהתקיים אז בביהמ"ד טשוורסקוב. הוא היה בקי גדול בש"ס והיה מבאי ביתו של רבה של ירושלים רבי יוסף חיים זוננפלד, כן למד בחברותא עם הרב מטפליק רבי שמשון אהרן פולנסקי.

רבי שמואל הורביץ בספרו 'ימי שמואל' מתאר את פגישתו הראשונה איתו בצפת, בשנת תרפ"ג: "היה שם

הראשון בארצות הברית

באחד ממכתביו של רבי יצחק מנדל לידידו רבי ישראל דוב אודסר, לאחר הולדת בנו, הוא כותב: "פלגיה גדולה מאד בעיני שזה שני שבועות שנסעת לביתך ולא כתבת לי מאומה. אעפ"כ אני כותב לך, והשי"ת יתן לך שתגדלו למזל טוב בתוך כל בני ביתך לתורה לחופה ולמעשים טובים ויהיה מחסידי ברסלב..." בהמשך, הוא כותב לו שיחות יקרות ונפלאות ששמע מזקני אנ"ש, וחוותו "ממני ידיך המחבק בלב ונפש והמעטיר בעדך".

בידי רבי יצחק מנדל היה אוסף כתבי יד מגדולי אנ"ש, שאת חלקם קיבל מידידו רבי ישראל דוב. אוסף זה מצוי כיום בגנזך של ר' לייבל ברגר שיחי'.

לימים היגר רבי יצחק מנדל רוטנברג לאמריקה, שם, ברובע 'איסט סייד', המרכז היהודי הראשון באר"ב, הקים את בית הכנסת של חסידי ברסלב.

נפטר בשיבה טובה בגיל תשעים ושש, ביום ה' באייר שנת תשנ"א.

כולל יום שישי

מידי שבוע לקראת שבת קודש למעלה מ- 100 אברכים שוקדים על לימוד התורה במסירות נפש ומקבלים סל מזון הכולל בשר, דגים, יין, ושאר ירקות ומוצרים אנה השתתפו בהוצאות הגדולות (ניתן לעזור גם במוצרים העדי"ה)

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשנ"ח) לשוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שומערתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות וניקיון, נזקי שונים, בורות עיסקית, גישור בין אדם לתברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין לממונות
נחלי המשפט
בית דין אחרי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ועילי ע"י דינים מומחים ומנוסים
ברשות האב"ד
הגאון הרב שלמה זיסה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מדי"ן ודיין, ראש ישיבת נחלי נצח)